

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har statsministeren jo ofte selv søgt forhandlingsmandater i Europaudvalget og kender derfor vilkårene i alle detaljer. Jeg har også oplevet, hvordan statsministeren efterfølgende er gået ud til pressen og har orienteret om, hvad der er sket på mødet, hvilket jo også er helt naturligt. Det håber jeg da at statsministeren vil fortsætte med at gøre.

Men det betyder jo, at det reelt set ikke er hemmeligt. Derfor er det ufatteligt, hvorfor det skal foregå bag lukkede døre. Det vil jeg godt bede statsministeren svare på, for jeg er da villig til at indgå et kompromis med statsministeren om, at i de helt få og helt særlige tilfælde, hvor fortrolighed kan være nødvendig af hensyn til forhandlingspositionen, kan vi lukke dørene. Sådan en ordning kunne vi godt lave. Vil statsministeren så være med til det på det vilkår?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu begynder hr. Keld Albrechtsen allerede at nærme sig en mere realistisk tilgang til tingene, og det er jo netop, at man må forholde sig til det fra sag til sag og vurdere, hvornår det er rimeligt, og hvornår det ikke er rimeligt.

Jeg kan i hvert fald sige fuldstændig sikkert, at hvis jeg har meddelt noget om en dansk forhandlingsposition til offentligheden, så har det været i en situation, hvor det kunne tjene danske interesser at gøre det.

Jeg kan i hvert fald også sagtens komme i tanke om situationer, hvor jeg absolut ikke har meddelt noget til offentligheden, fordi der måtte vi af gode grunde holde kortene lidt tæt til kroppen. Så lad mig gentage: Jeg er tilhænger af åbenhed, altså mange flere åbne debatter i Folketingssalen og andre steder, om Danmarks EU-politik. Det ville kun være godt.

Men vi skal altså varetage danske interesser. Når vi sidder sammen med de andre EU-lande, skal vi varetage danske interesser bedst muligt. Der er forhandlinger nu engang sådan, at der er det somme tider, man skal holde kortene lidt tæt til kroppen, hvis man virkelig skal varetage danske interesser. Så er det ikke rimeligt at holde åbne møder om det.

Folketingets udvalg må afgøre med sig selv, hvordan man nu vil tilrettelægge det. Så jeg er nødt til at gentage, hvad jeg sagde i starten: Det rigtige er, at det er Folketinget, der selv træffer de beslutninger.

Søren Søndergaard (EL):

Det lyder selvfølgelig interessant, når statsministeren forklarer om alle de ting, som man sidder og diskuterer bag de lukkede døre, som jo ikke kan komme frem, fordi det kan svække Danmarks forhandlingsstilling i EU osv. Problemet med ræsonnementet set ud fra offentlighedens vinkel er selvfølgelig bare, at det jo ikke kan kontrolleres.

Men jeg vil sige, at jeg sjældent er blevet voldsomt overrasket over, hvad man har hørt ude på den anden side af døren i forhold til det, man har hørt inden for dørene, det vil jeg sige. Jeg har sjældent hørt den store forskel. Der har været enkelte gange, men det kan være mig, der ikke hører ordentlig efter.

Men jeg vil godt komme ind på et andet spørgsmål, som jeg ikke rigtig synes statsministeren besvarede. Det er det her med, at regeringen søger forhandlingsmandat på et tidligere tidspunkt i EU-lovgivningsarbejdet, for det er da noget, regeringen fuldstændig selv kan beslutte. Så er det noget, statsministeren vil være indstillet på?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Man må jo fra sag til sag vurdere, hvornår det er rimeligt at gøre det. Jeg har ikke noget ønske om, at man skal sidde med ryggen mod muren til allersidst. Vi overvejer da gerne, hvordan man kan tilrettelægge en procedure, så Folketinget kommer ind på det tidligst mulige tidspunkt, det vil jeg da absolut gerne sige.

Men må jeg vende tilbage til det spørgsmål, der er stillet til mig i dag. Der er jeg altså nødt til at gentage, at spørgsmålet om, hvordan et udvalg tilrettelægger sit arbejde i Folketinget, er et spørgsmål, som må afgøres af udvalget og i Folketinget, og det bør man sådan set ikke blande regeringen ind i.

Søren Søndergaard (EL):

Der er sådan set to spørgsmål til statsministeren. Det ene er det med de åbne udvalgsmøder. Det andet – og jeg vil citere fra spørgsmålet – lyder: Vil regeringen »indføre en ordning, hvor regeringen søger forhandlingsmandat på et tidligt tidspunkt i EU-lovgivningsarbejdet, senest før Europa-Parlamentet skal behandle vedkommende EU-forslag?« Det står jo helt tydeligt i spørgsmålet.

KL 13.15

Men skal jeg forstå statsministerens besvarelse på den måde, at statsministeren synes, det